

Iz Djela apostolskih u 9. poglavlju

Savao pak, sveudilj zadahnut prijatnjom i pokoljem prema učenicima Gospodnjim, pođe k velikomu svećeniku, zaiska od njega pisma za sinagoge u Damasku, da sve koje nađe od ovoga puta, muževe i žene, okovane dovede u Jeruzalem.

Kad se putujući približi Damasku, iznenada ga obasja svjetlost s neba. Sruši se na zemlju i začu glas što mu govoraše: "Savle, Savle, zašto me progoniš?" On upita: "Tko si, Gospodine?" A on će: "Ja sam Isus kojega ti progoniš! Nego ustani, uđi u grad i reći će ti se što ti je činiti." Njegovi suputnici ostadoše bez riječi: čuli su doduše glas, ali ne vidješe nikoga. Savao usta sa zemlje. Otvorenih očiju nije ništa vidio pa ga povedu za ruku i uvedu u Damask. Tri dana nije vidio, nije jeo ni pio.

U Damasku bijaše neki učenik imenom Ananija. Njemu u viđenju reče Gospodin: "Ananija!" On se odazva: "Evo me, Gospodine!" A Gospodin će mu: "Ustani, pođi u ulicu zvanu Ravna i u kući Judinoj potraži Taržanina imenom Savla. Eno, moli se; i u viđenju vidje čovjeka imenom Ananiju gdje ulazi i polaže na nj ruke da bi progledao." Ananija odgovori: "Gospodine, od mnogih sam čuo o tom čovjeku kolika je zla Tvojim svetima učinio u Jeruzalemu. On ima od velikih svećenika i punomoć okovati sve koji prizivlju Ime Tvoje." Gospodin mu odvrati: "Pođi jer on mi je oruđe izabrano da ponese Ime moje pred narode i kraljeve i sinove Izraelove. Ja ću mu uistinu pokazati koliko mu je za Ime moje trpjeti."

Ananija ode, uđe u kuću, položi na nj ruke i reče: "Savle, brate! Gospodin, Isus koji ti se ukaza na putu kojim si išao, poslao me da progledaš i napuniš se Duha Svetoga." I odmah mu s očiju spade nešto kao ljsuske te on progleda pa usta, krsti se i uzevši hrane, okrijepi se.

Redovne bogoslužbe ukoliko nije drukčije objavljeno

Petkom

19.00 sati Proslava kaleža spasenja

Subotom

19.00 sati Večernjica

Nedjeljom

10.15 sati Služba Dana gospodnjeg

11.00 sati Euharistijska proslava

Blagdanom

- u neradne dane

11.00 sati Euharistijska proslava

- u radne dane

18.00 sati Euharistijska proslava

Aktuelne informacije potražite na našoj web-stranici.

Nadvoda centar bb
HR 23450 Obrovac

www.nadvoda.ordinariat.org
023 7887 417

Mi o nama

Krizu vjere duboko rascijepanog kršćanstva nitko živ danas ne može osporiti, niti biskupi starijih predreformacijskih zajedništava, niti odgovorni reformacijskih konfesija. Sumnje, posebna naučavanja i ljudske predodžbe o Bogu i Crkvi povezane sa varljivim duhom vremena bûde po svem svijetu neuvjerljiv dojam o nama kršćanimâ. Kršćanska pobožnost našeg duhovnog života kroz raspad postojanosti u vjeri i tamo se krivo procjenjuje, gdje naši sukršćani svoju pripadnost crkvenim zajednicama povezuju isključivo obiteljskom tradicijom. Oboje, manjkavost u vjeri i nepostojanost duhovne pobožnosti nose plod otpadništva od Crkve i zatamnjuju radosnu vijest Isusa Krista – plod tomu je obezvrijeđenje vjere naše. Tendencije marginaliziranja nas kršćana ne nastaju samo slijedom svjetovne nevjere – prije svega glavni je razlog mržnje na nas kršćanske vjernike i na sve kršćansko slabost vjere raskoljenog kršćanstva.

Međutim nije nas ponukalo ljudsko razočaranje, da se okupimo i da prihvatimo duhovne službe, kako bi neutralizirali spomenuto žalosno stanje – pored svih visoko kvalificiranih teologa i odgovornih u državi i Crkvi djelovalo bi to drsko. Ta neke od kršćanskih institucija i službi opstoje već vjekovno, tisućljetno. Osim toga mnoštvo zajednica i konfesija opstoji upravo na svojim vlastitim spoznajama, što je vjera i kojim nam je pravcem poći u budućnost kršćanstva. Njihove ponude mnogostruke su i skoro bezbrojne; pored njih produbili bismo neuvjerljivost kršćanskog svjedočanstva.

Isto tako nismo sami, koji su trpili muke pod raskolom Crkve i nepotpunom kršćanskom duhovnošću. Još prije 2 stoljeća Katoličko-apostolske zajednice očitovale su svoju pripadnost punom broju krštenih i svekoliki život svoj posvetile su obnovi jedinstva i slavi kršćanske vjere, ne spoznavajući nove istine i ne stvarajući novu vjeroispovijest – one su naviještale izvornost posvećenog i usavršavajućeg života. U današnje vrijeme povećao se broj takvih pokreta i zajedništava – oni djeluju iskreno i ekumenski u našoj današnjici, mole se i žive za jedinstvo Crkve, puno njih.

U Bogoslužju i molitvi stekli smo iskustvo, iz kojeg nije nastala neka nova "crkva", ali Duhom Svetim utvrđeno oltarsko savezništvo. U njem naučismo, da nam nije zadaća dokazivanje božje opstojnosti. Bog je sâm na djelu – kršćanstvo je nastalo kroz njegov pojavak (ukazanje) i njegovim vlastitim postupkom, a ne spoznajom, da On postoji. Ne moramo ga niti oglašavati. Bog naš nije predsjedavajući anđeoskog svijeta, da bi ga se moglo

birati ili opozivati u sjevlasti. Veličanstveno njegovo gospodstvo je bespočetno bez svršetka – i unatoč tomu On nije tiranski vladar. Svoje silno kraljevstvo uredi Bog zakonski, a čovjeku poda suvereni položaj, kako bismo svi mi slobodno raspolagali sami sa sobom i sa svojim dobrima. Tko se pridržava božanskog prava i Boga traži, nalazi i Njega i život u punini, a stječe život vječni u tjelesnom uskrsnuću. Tko izbjegava božansko pravo kako bi proživio svu svoju slobodu, otuđuje si iskustvo s Bogom i spoznaju Boga – preostaje mu ovaj prolazni život i vrlo upitna budućnost nakon smrti.

Božja je ljubav dalekovidnija od naše predodžbe – namjera mu je da sve ljude obdari životom sreće i vječnosti. U tu svrhu On uspostavi za čovječanstvo Crkvu, pun broj zajedništva svih posvećenih (svetih), da ih učini Otajstvom (Sakramentom) božanske nakane spasenja, utemeljeno na službi apostolâ i prorokâ – kamen temeljac i Poglavar svekolike te građevine je Isus Krist.

Danas Isus djeluje kao uvijek – njegov pojavak sustavni je dio njegovog djelovanja. Kad se progonitelj kršćana Savao sučelio sa svijetlim pojavkom Krista, promijenio je život svoj i postao vjernikom. Isto tako i u našim danima kani Bog sâm sučeliti se s krizom vjere i Crkve, ali ne nekim novim sredstvima ili novom "crkvom". Nakana mu je – nazivamo ju planom gospodnjim – objediniti sve kršćane u djevičanskom zajedništvu čisto i neporočno. Stoga se pojavljuje kako duhovno, tako i u fizičkoj stvarnosti. Njegovo svjedočanstvo, tj. Duh proroštva u svetoj Bibliji i u Bogoslužju, nas je dostiglo i oblikovalo u katoličku zajednicu njegovih

štovateljâ i klanjateljâ. Njegov Duh Sveti nadario nas je službama i uređenjima, kroz koja smo osposobljeni, ne samo da ga u pojavku vidimo, nego da podupiremo i one, koji Boga u vlastitom iskustvu dožive. Takve želi Gospodin obdariti s punom snagom svog Evanđelja da sudjeluju u božanskom djelu obnove vjere i Crkve.

Vidjevši Isusa ne pođe Savao u svijet, da propovijeda kao svjedok ovog pojavka. Krist ga naime posla svećeniku Crkve svoje, kako bi kasniji 13. apostol Pavao primio Sakramente da više ne bude zaslijepljen, već da progleda. Doduše postoje crkvena zajedništva, koja provjeravaju viđenja Krista – međutim nitko ne želi vjerovati, da će se Isus tjelesno prije svog slavnog ponovnog dolaska bilo kome pojaviti, a ponajmanje, da kani udijeliti puninu sile apostolske karizme ili obdarenosti. Čak i činjenica, da se Gospodin poslije Uzašašća pojavio Savlu, smatraju mnogim ili nazivaju legendom.

Nas obuze Duh i probudi u nama ljubav prema Crkvi i svakom njenom dijelu, makar ih je većina oslabljena u vjeri. U tako slabim i bolesnim vidimo ponajprije one, koje nekoć Gospodin okupi i navijesti vjernost i božju ljubav, da će ih spasiti, osnažiti i ozdraviti. Kako bi njima na božanski način služili, u svakoj poniznosti i iskrenosti prihvatismo božji poziv, susrećemo Njega i jedni druge u Bogoslužju i životu, njegujući baš to zajedništvo i iščekujući pojavak, koji je predskazan svim kršćanima.